

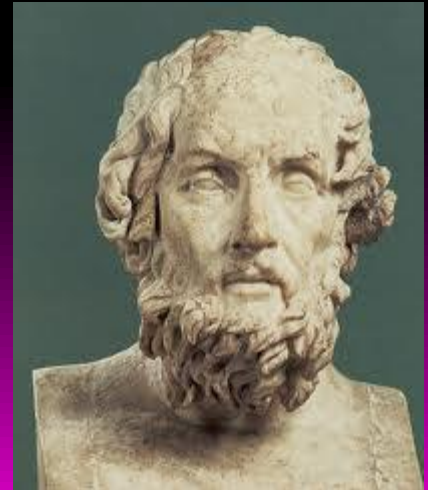
ΚΟΥΚΟΥΡΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΜΟΥΣΤΑΚΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΠΑΡΑΒΑΛΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΙΩΝΑ ΣΟΦΙΑ
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

Ν.Ε. Γλώσσα Β4'

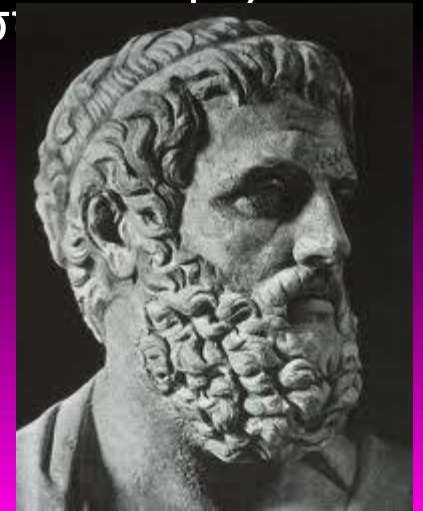
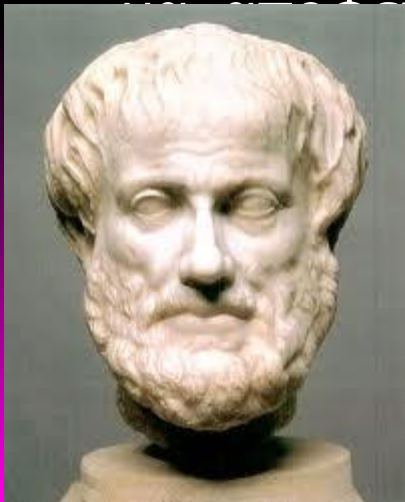
Η ΦΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ο όρος φιλία κατά τον Όμηρο

- Στον Όμηρο, ανήκει η προώθηση του όρου φίλος (σύντροφος, αγαπημένος). Όρος με πολύ πλατιά έννοια αφού καταδεικνύει όντα ενωμένα με συναισθηματικό δεσμό (όχι πάντα σε βάση ισότητας) θεμελιωμένο στην αλληλοβοήθεια και την ασφάλεια, αλλά επίσης οικείους τόπους και αντικείμενα.

- Ο Σοφοκλής εκθειάζει την φιλία ως «ελεύθερο αίσθημα» και αναρωτιέται για την προτεραιότητα μεταξύ αγάπης του εαυτού και αγάπης του άλλου.
- Ο Αριστοτέλης εκτιμά πως «τα αισθήματα αγάπης για τους φίλους μπορεί να προέρχονται από την φιλία για τον εαυτό». Ο ενάρετος άνθρωπος έχει τάση να εμμένει σε ότι είναι χωρίς να επιθυμεί να γίνει άλλος, αλλά καλλιεργεί επίσης την φιλία γιατί «ο φίλος είναι ένας άλλος εαυτός». Αντίστροφα, τα κακά όντα έχουν τάση να αποφεύγονται, «αναζητώντας την σιγή για να βρουν λίγη λησμονιά».

Παραδείγματα ισχυρής φιλίας από το παρελθόν

- Ο Δάμων έζησε κατά τα μέσα του 4ου αιώνα π.χ., όταν τύραννος των Συρακουσών ήταν ο Διονύσιος. Ο Διονύσιος κατέστησε τον Φιντία, τον καλύτερο φίλο του Δάμωνος, ύποπτο συνομωσίας εναντίον του και τον καταδίκασε σε θάνατο. Ο Φιντίας παρεκάλεσε πριν την εκτέλεση της ποινής να επισκεφτεί την οικογένεια του για να τελειώσει τις οικογενειακές του υποχρεώσεις.

Επειδή όμως ο Φιντίας άργησε να επιστρέψει πήγαν τον Δάμωνα στον τόπο της εκτέλεσης. Και ενώ όλα ήταν έτοιμα για να του κόψουν το κεφάλι, έφτασε ο Φιντίας τρέχοντας και μόλις που πρόλαβε να γλυτώσει την άδικη εκτέλεση του φίλου του. Το περίεργο όμως ήταν ότι ο Δάμων δεν δεχόταν με κανέναν τρόπο να απαλλαγεί, διότι όπως υποστήριζε, είχε παρέλθει ο καθορισμένος χρόνος της προθεσμίας, όπου ο Διονύσιος είχε δώσει στον Φιντία. Έτσι έπρεπε εκείνος να πεθάνει. Ο Φιντίας από την άλλη, δεν μπορούσε να ανεχθεί να θανατωθεί για δικές του ενέργειες και παραλείψεις ο καλός του φίλος. Εκείνη την στιγμή ο τύραννος Διονύσιος συγκινήθηκε από την πραγματική αγάπη και φιλία των δύο αντρών και αποφάσισε να χαρίσει την ζωή και στους δύο, αφού τους παρακάλεσε να προσληφθεί και ο ίδιος ως τρίτος στην φιλία τους. Έτσι σώθηκε και ο Δάμων και ο Φιντίας. Από τότε η φιλία τους έχει μείνει ένα αξεπέραστο πρότυπο αληθινών συναισθημάτων.

- Ονομαστή είναι κι η φιλία του Αχιλλέα με τον Πάτροκλο. Και οι δύο έλαβαν μέρος στον Τρωϊκό πόλεμο. Η ιστορία τους είναι η εξής: Όταν ο Αχιλλέας θυμωμένος με τον αρχιστράτηγο Αγαμέμνονα εγκατέλειψε την μάχη μαζί με τον υπόλοιπο στρατό του, οι Αχαιοί άρχισαν να χάνουν τον πόλεμο για πρώτη φορά. Τότε ο Πάτροκλος, ο φίλος του Αχιλλέα, και ένας από τους Μυρμιδόνες, επειδή συμπόνεσε τους Αχαιούς ζήτησε από τον φίλο του να του επιτρέψει να λάβει εκείνος μέρος στον πόλεμο φορώντας βέβαια την πανοπλία και παίρνοντας τα όπλα του Αχιλλέα. Έτσι, οι Τρώες θα τον περνούσαν για εκείνον και, θα τον φοβόντουσαν και θα υποχωρούσαν. Ο Πάτροκλος λοιπόν με την συγκατάθεση του Αχιλλέα, φορώντας πάνω του την στολή του τελευταίου και έχοντας μαζί του τους Μυρμιδόνες, έβγαλε να τον αποκρούσει τους Τρώες. Σκοτώθηκε από τον αρχηγό τους, τον Έκτορα.

-

Όταν έμαθε το περιστατικό ο Αχιλλέας όχι μόνο λυπήθηκε και θρήνησε βαριά τον φίλο του αλλά εξοργίσθηκε εναντίον του Έκτορα και, παρόλο που γνώριζε ότι η δική του ύπαρξη και ζωή ήταν στενά συνδεδεμένη με την ύπαρξη του Έκτορα, προτίμησε να εκδικηθεί τον θάνατο του φίλου του σκοτώνοντας τον Έκτορα ακόμα και αν έπρεπε να πληρώσει και ο ίδιος με την ζωή του.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο Αχιλλέας, θέτει πάνω και από την ίδια του την ζωή την φιλία. Ο Αχιλλέας κηδεύει με άκρως τιμητικό τρόπο τον φίλο του και νεκρό πια Πάτροκλο, θεσπίζοντας ακόμη και αθλητικούς αγώνες προς τιμήν του.

Τελικά κατευθύνεται εναντίον του Έκτορα.